

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA.

SE VEN A 2 CUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ACTUALITATS.

—Miri, á mí no 'm vinga ab fueros, que ja sab que ara no son moda.

ADVERTENCIA.

Tots los corresponsals que deixin de satisfer l' import de las Campanas que 'ls habem remés, deixarán de rebre 'l nostre periódich. No volém ser mes cornuts y pagá 'l beure.

DRAPETS AL SOL.

Després de la guerra civil, un'altra guerra. Una guerra sense tiros, sense pólvora, sense sanch, sense bayonetas: una guerra ahont per tot somatent hi ha la campaneta de la presidència y per tot terretremel la veu dels oradors, las interrupcions dels que no 'n son y 'ls aplausos dels pares de la patria, algun dels quals, entre paréntesis, encare son solters.

Guerra implacable en la que no s'hi derrama sanch, pero que molt sovint fá pujarla al cap y sortirlo á las galdas: guerra ahont no hi moren los homes, pero s'hi enfonzan las reputacions y se'n aixecan d'altres, guerra, en fi, ahont en Castelar s'hi ha conquistat lo títol de rey de la eloqüencia.

**

¡Un any y mesos de quietut, mentres durava la guerra ab los carlins!

Vostés se creyan durant tot aquest temps, que las cosas anavan d'alló mes bè, ¡cóm que 'l Diari ho portava!

¡Qu'es cas d'atacá al govern! ¡un govern tant bó, tant simpátich, tant angèlich, tant digne del Paradís terrenal! ¡Un govern, ahont hi ha 'l conde de Toreno y 'l Sr. Romero Robledo!

Está clar: tothom l'elogiava y 'l que no 'u feya 's guardava prou de moure la llengua per desprestigiarlo.

¡Un any y mesos de quietut: un any y mesos de alabansas, d'incens, de pau y de concordia!

Definitivament, Espauya havia trobat l'anell al dit: una situació sólida y agermanada, los homes de la qual eran capassos de partirse un pinyó, tant era lo que 's volian y s'estimavan. Enamorats hi havia, enamorats fins al cap-de-munt, que 'ls miravan ab enveja.

Figúrinse un matrimoni sense sogra y sense cunyadas y 's formarán una idea de la tranquilitat ministerial.

**

Pero s'obran las cortx y 'ls surten moderats é inmoderats, com á galápats en dia de pluja. Se tracta del jurament: tothom jura.

Després un se'n adona y pregunta:—Pero seuyors ¡sabrán dirme quina constitució hèm jurat?

Uns:—La del 69.

Altres:—No... no... La del 45.

Uns altres:—No... no... Ni l'una ni l'altra: la que van arreglar los notables temps endarrera.

—¡Quin escándol! diuhen uns!—Més aficionats á fé estudis polítichs! diuhen altres.—No hi ha mes constitució, que la constitució interna, diuhen alguns, ficantse las mans á le butxaca.

Crits y soroll y serracina y gresca. La constitució enganxada ab pastetas se desenganxa.

Alguns diputats, flachs de oido, 's tapan las orelles ab cotó flux, la campaneta 's fica com una barrina dintre del cervell y 'l pais en tant s'entera dels drapets de la primera bugada. Y ¡vejim! son bastant bruts.

**

Segona part: Discussió del mensatge.

Jo hi vist corridas de toros, en gran y toros hi vist jo que se'n ván al bulto rectes com un llampech.

Pero com en Pidal y Mon, no hi vist encare ni cap diputat ni cap toro.

¡Quin modo de treure caretas! ¡Quin modo de dir á n'en Cánovas qu'ell no volia la restauració 'l dia mateix en que la restauració 's verificava! ¡Quin modo d'encararse ab en Rome-

ro Robledo y recordarli que ha sigut ministre de tothom y que per serho, fins ho seria del moro Muza! ¡Quin modo de dirli dos quartos del mateix á Ayala! ¡Quin modo, al final del sue discurs, de recordar que á Querétaro varen feu sellar á Maximiliano!

Ja'ls hi dich jo que aquest Pidal es una de las cunyadas quel'hi ha sortit al matrimoni de la present situació, que l'hi donará més disgustos.

Sort encare de que la campaneta del President d'en tant en tant lo distreya, que sinó créguin, estich segur que de un brinco salta la barrera y la contra-barrera se posa á corre pèls tendidos y no para fins al palco de la presidencia.

**

Lo govern al contestar, no contesta, murmura, barboteja algunas paraulas, s'asseu al banco azul, y fins hi ha persona bè enterada que diu que aquell dia 'l banch los ministres van trobarlo mes dú que un roch.

Després de'n Pidal, en Romero Ortiz. Romero Ortiz es un senyó que parla ab guants molt decent, molt correcte, molt eloqüent pero molt partidari de la revolució de Setembre.

Per lo que, pot deduhirse qu'es un altra de las cunyadas que's troba la situació actual, una cunyada que no es de rompe y rasga, sino molt ben parlada, y per lo mateix temible per las simpatias que té en lo veyuat.

**

Després d'aquest, lo marqués de Sardoal, que no es parent de la situació, sino vehí del pis de sobre, de modo que's pot dir qu'está sobre de la situació,

Y ¡mare de Déu Santísima! ¡quina llástima no feya 'l govern, mentres parlava aquest Sr. Marqués! Jo estich que no treurá en quinze dias lo cap per la finestra del cel obert, de por de que quan se'l miri no se'l hi converteixi en cel tancat.

¡Quin modo de treureli 'ls drapets al sol amiguets de Déu! ¡Figúrinse cosas com las de'n Cabrera que 'l govern las havia fetas de nit y d'amagat de tothom, que 'l vehí los diu ab véu alta y se'n entera tot lo mon!

Segona bugada: drapets que no's netejan.

**

Després ha parlat la sogra de la situació: una vella molt beata, molt amiga d'aná á rosari y á l'ofici y al sermó; pero que á casa seva fá patí á la jova, vels 'hi aquí l'animeta que's belluga dintre 'l cos del Sr. Moyano.

A l'hora en que escribim l'hi está donant un disgust de mort.

Ja veurém si d'aquesta feta la jova, n'estará malalta.

**

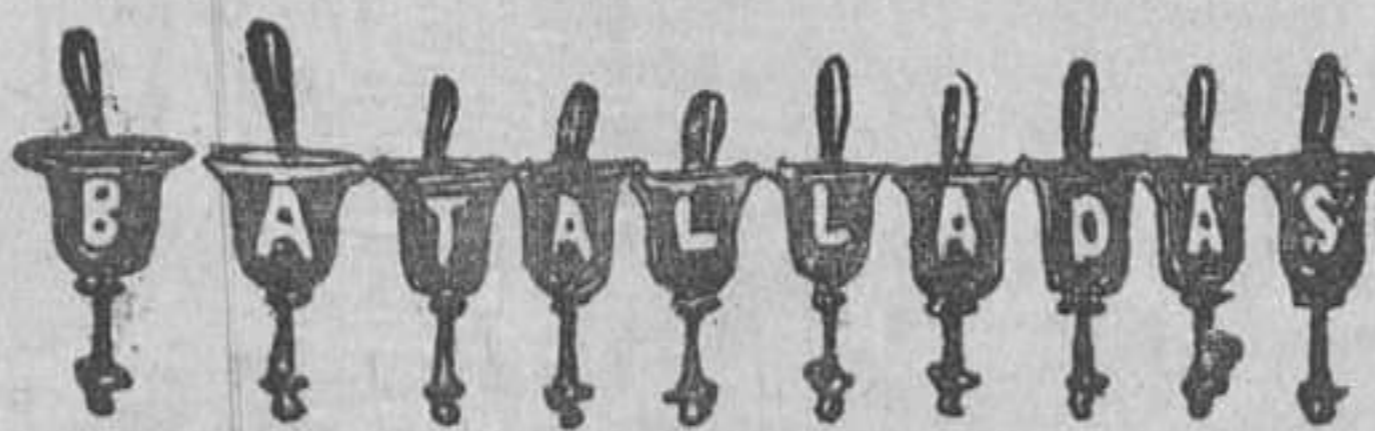
Are falta no més que's descapdelli en Sagasta; vehí del pis del mateix replá, lo qual, á pesar del tupè, fins crech que'ns será simpátich, sobre tot si segueix lo camí de'n Romero Ortiz, y no parla d'alló dels dos milions.

Y principalment, falta que's descapdelli en Castelar, que viu á la casa del davant y que en materias d'aquestas ne sap la prima.

Tal vegada, quan llegeixin aquestas ratllas, pel telégrafo que corra mes que jo, veurán que tal s'esplica.

Y després d'aixó, si 'l govern encare pot aprofitarse... que l'aprofiti qui vulga.

P. K.

Los caputxins de Bayona han anat al consolat á ferse inscriure com espanyols.

¡Tot justament are que s'ha acabat aixó dels carlins!

Alguna cosa portan dintre de la caputxa.

L' Espanya denunciada, L' Espanya duta als tribunals, L' Espanya perseguida, encausada... y pot ser suspesa.

A vis á las empresas periodísticas.

Hi ha noms desgraciats y 'l nom d' Espanya es un de tants.

En Pavía vol parlar en lo Congrés.

¿Ab la guarnició de Madrid ó sense la guarnició?

Perque, senyors, en Pavía sab parlar de totas dugas maneras.

Lo Sr. Camilo Fabra també va anar á la inauguració oficial del ferro-carril de Sant Joan de las Abadessas.

Sabém que va menjar molt de gust.

Y 'ns consta, que aludit per en Soler y Matas, perque com á diputat engiponés un brindis, va callar com si no hagués sentit l'excitació ó no hagués tingut confluencia en la llen-gua.

¡Que 'n dirém d' un diputat que ni siquiera sab fer lo que fa un espasa, avants de anarse'n cap al toro?

En las Corts:

Los uns:—La revolució de Setembre es morta.

Los altres:—La revolució de Setembre viu y alenta á pesar vostre.

Sona la campana del president.

¿Toca á morts? ¿Toca á bateig?

De totas maneras, arreglémnos la roba de las festas.

Diu en Moyano en plé Congrés:

«La revolució de Setembre no va tenir rahó de ser, y la restauració de D. Alfonso no es que deuria haver sigut.»

Una de freda y una de calenta; una que gela y una que crema.

Diuhen de Fransa que aviat quedarà destituhit Mr. Nadaillach, prefecte dels baixos Pirineus.

Naturalment.

Desde que 'ls carlins van acabarse, á aquest senyor no l'hi quedava ja gran cosa que fer.

Dintre molt pochos dias va á tancarse la Exposició de Pinturas que 'l Sr. Bassols té oberta en lo carrer d'Escudillers. Passan de quatre-cents los cuadros exposats portant tots firmas tant acreditadas com las de 'ls Senyors Urgell, Gomez, Comelerán, Peiró, Pinazo, Romeu, Armet, Rigalt Cava y aixis vajin tirán fins á perdre 'l compte.

Entre las esculturas hi ha un cap del Sr. Sunyol que fá venir ganas d'endurse'l un á casa.

Y dels d'en Novas no'n parlém.

Si volen que siguem amichs, com sempre no deixin d'assistir á la Exposició d'en Bassols ni d'anar á firmar la Exposició contra la abolicció dels fueros.

Durant lo mes de febrer, y aixó qu' es lo mes més curt de talla, hi ha hagut á Espanya 16 execucions capitals.

Decididament: Espanya torna pe'l bon camí. Ara no més falta la cátedra de tauromáquia; y ab una execució al dematí y nna corrida á la tarde, d' Espanya al cel.

Un periódich neo de Madrid excita al govern á que 'ls quartos que gastava pera la guerra 'ls emplehi pera pagar al clero.

Vels'hi aquí uns diners qu' están destinats á corre sempre per las mateixas mans.

La abolicíó dels fueros no dú cap idea de venjansa com alguns fan.

Es un acte de justícia y de conveniència, que interessa al país é interessa á las mateixas provincias exemptas.

¿Los sembla que aixó últim es exagerat? Donchs escoltin:

Vostés tenen un grá, un floronce que 'ls crucifica.

Es menester reventarlo.

Al veure la llanseta, tremolan. ¿Qué han de fé? Estó clá.

Pero ¡zas! punxada, y 'l floronce s' exhala y 'l malestar los fuig y la salut los torna.

Los fueros son lo floronce: l' abolicíó la salut.

¿Ne volen de gent á veure la *Magia Nueva!* Per mes que la vegin ¡sempre es la *Magia nueva*, may es *vella!*

Res: lo públich qu' es un senyó qu' está molt bén acostumat y qu' es molt exigent, diu que la música es molt bonica, que las decoracions no tenen millora, que 'ls balls li fan fer tintinas, y que la gran apoteosis final es la apoteosis de las apoteosis. Y perque vegin lo que son las cosas, lo públich té rahó.

Per probalshi la veritat de lo que venim dient, no mes los farém saber que la *Magia nueva* no s' assembla de res al *Guarany*.

¡Aaaaa!

Encara 'ns dura la son!

¡Senyors del Liceo ja se'n poden entornar al llit ab lo séu *Guarany!*

Per 6 rals si ho haguessem sabut, hauriam pogut llogar un cuarto en qualsevulga fonda y hauriam dormit molt millor.

¿Aquesta es la gran partitura que s' havia promés als abonats y als propietaris? Ja's veu qu' es una *partitura de compromís.....*

Creguintnos: si cada vegada qu' anuncian lo *Guarany* ofereixen llit y estrenya-caps, farán un gran negoci.

¡Bona nit! ¡Dormiu de gust!

PER SANT JOSEPH.

Avuy si que vaig cremat i y no es broma, perque estich que fins al més gran amic li diria un disbarat. Y ¿saben qui m' ha causat aqueix humor que m' irrita? Lo tenir de fèr visita voltantne mitj Barcelona, a *Pepeta*, *Pepa*, *Pona*, *Donya Josefa* y *Pepita*.

¿No saben qui es que m' obra la porta de casa seva tot sonrient, y fins l' eleva lo golg, á tirarse'm sobre? ¿Que avuy olvida 'l ser pobre y deixa la maquineta que reposi una estoneta, y per casa va mudada? ¿No ho saben? D' una vegada vaig a dilsho: es la *Pepeta*.

Aném á un altre. Ja es vella, tant, que s' aco-ta als xexanta; es grossa que casi espanta y 's creu sent vella esser bella. Si 'ls seus anys tè de dir ella se converteix en matrona; no vol se' ávia, es petitona, ha venut carn á la plassa... y si escoltan al qui passa sabrán que li diuhen *Pona*.

Es alta 'l mateix que un pal, més resseca que un bescuit, diu que 'n tè quaranta vuit, y ho creu, perque ho diu formal. Es viuda d' un general; molt seria, no fa cap befa, parla com dona d' un *quefa*, va de negre, vol ser noble, y encar' que ha sortit del poble se fa dir *donya Josefa*.

Allí veurán garbo y sall Bén plantada, roja y plena. Al seu costat ningú pena y es lo plèr son ideal. Tè un mirar que si fa mal, un los bigotis se 'n llepa; tè un somris qu' es graa la trepa que li teixeix la corona... Valgam Déu... ¡Quina *jamonal!* ¡Oh, la mar!!!... ¡Viva la *Pepal!*

Diu que ha brodat un casquet destinat al seu papà. Es una nena que ja desde sa infancia promet. Ja lluyta entre 'l cosinet y la nina... mes l' irrita veurers encara petita, que la fan anar de curt, que sols ab la mamá surt... ¡Será mona la *Pepital!*

Ab aixó si m' acompanya algun de mos cars lectors, tindrà un rato dels millors, ja que 'n passém poch a Espanya. Jo 'l deixaré per l' hassanya ab llibertat gens petita ab la *Pona*, si l' incita, ó ab *Josefa*... una estoneta per mi *Pepa* ó bè *Pepeta*... ó bè més tart la *Pepita*..

ANTON DELS ASSES.

L' altre dia va arribar un vapor de Cete. Un viatjer que hi venia 'm digué: —Mira quina casualitat! Duya 170 bous, 170 gallinas, 170 porchs y 170 carlins.

Lo govern ha decretat tres dias més de festa nacional. Los dias 20, 21 y 22 del corrent. Aquets y 'l de Sant Joseph, quatre. Are 'ls descontentos que vingán y 'ns digan que 'l govern no 'ns estima. ¡Y tantas festas que 'ns fa!

En una familia: —Paco, deixam anar á Madrid, ara qu' es barato. —¡Barato! —Sí: que no veus que aquets dias despat-xan bitllets de *ida y vuelta!* —Mira, noya, si 'n despatxessin de ida no més y se 't quedavan, encara hi faria un pensament.

En un poble del camp de Tarragona, en un d' aquells pobles en que 's fan dansas de diables y de moros y cristians: A la porta de l' iglesia hi ha una taula, un tinter de banya, una ploma d' oca, un fall de paper sellat y 'l rector del poble. Passa un fe-ligrés: —Hola, Joan, ¿qué vols ser? —¿Cóm s' entent que vull ser?

—Sí, home, ¿vols ser moro ó cristiá? —Moro, moro, vull ser Mossen Baldiri, que 'ls moros van més macos. Se pensava que 's tractava de la dansa.

Del *Solfeo*:

«Lo Sr. Salamanca féu constar l' altre dia en lo Congrès, que l' Ebro no crusa, sino que *Uepa* 'l districte de Tortosa.

«¡Ah, riu golós! Com si li diguessim riu ministerial.

«Lo riu *Uepa* 'l districte, está bé; pero ¿no hi ha ningú que se 'l xupi?

Diu un periódich de Madrid:

«A Bilbao, segons un telégrama, s' han presentat á indult 60 individuos y dos capellans.

«De lo que 's deduheix clarament que 'ls capellans no son individuos.

«M' ho estava tement.»

Corren pe 'ls carrers molts minyons de la quinta del any 70, ab una cinta atravessada al pit y la llicencia á la butxaca.

Felissos ells que han guanyat un canó. Un canó de llauna.

En molts punts de Barcelona, y entr' ells la llibrería de 'n Lopez, s' hi firma una exposició á las Corts demanant l' abolicíó dels fueros. Ja cal que corrin á firmarla ¿ho senten?

Dimars vá calarse foch á una rima de paca de cotó.

Un que passejava per la Riba:

—¡Aixís se 'm cremés la méva!

—¿La séva *paca?*

—Sí, senyó, sí: la méva dona.

Lo Terso s' ha fós, lo mateix que un bolado ab aigua.

Perque hi ha qui diu qu' es á Lóndres; hi ha qui assegura que ha anat á Viena, y finalment fins s' afirma que s' ha embarcat en direcció als Estats Units, fugint dels acreedores.

De modo que are que ha acabat la guerra ab los espanyols ha comensat la guerra ab los *inglesos*.

Pero allá lo mateix que aquí..... ¡fugint sempre!

Lo Congrès destina mil duros á l' extinció de la llagosta.

Un gurmant:

—¡Que la portin á la pescadería, tant cara que vá.

En Rius y Taulet pregunta al ministre de la Governació:

—¿Sab lo senyor ministre si tal cosa ó tal altra etc., etc.

Lo ministre de la governació, l' hi respon:

—No: jo no sé res,

Un de las tribunas:

—Home, es la primera veritat que sento dir.

Del *Solfeo*:

«S' ha descubert una máquina que treballa sense calor ni vapor.

«Com la máquina electoral de 'n Romero Robledo, que tampoch ne necessita.

«Res de calor, res de vapor.

«Ja n' hi ha prou ab la Guardia civil y ab lo cos de carrabiners.»

Quan llegeixin aquest número ja 's vendrà á casa en Lopez Bernagossi «Lo Rector de Vallfogona,» novela del Sr. Felu y Codina ab láminas de'n Padró. Los fariam molt tontos si los hi alabessim tal llibre perquè bé sabeu prou que la cosa es bona sent del autor de la novela «La Dida.»

Y prou per avuy.
Ah! Lo llibre val déu rals; recórdissan.

CANTARELLAS.

Me preguntas, nena hermosa,
com es que badallo tant.
Si es que t' pensas que tinch gana,
t' equivocas, que tinch fam.

Nena, amagat aquests dits,
que á mi 'm semblan botifarras,
puix no t' en adonarás
que t' hi clavo caixalada.

D. DE LA V. B.

No t' canto, hermosa, ab guitarra
perque fa massa barber;
tampoch te canto ab la lira
perque... la tinch al quinqué.

F. LL. B.

¡Ay pobre de mí, pobret!
A la quaresma som já,
divendres, dia de peix;
jo t' busco y no t' puch pescar.

P.

EPICRAMAS

Una noya, per demès
lletja y que cap simpatia
'm causa, va dirme un dia
que un epigrama li fés.

Y jo com prompte m' animo
quan un cas així 's presenta,
pera deixarla contenta
li vaig fèr, dibentli:—¡T' estimo!

A. DELS ASES.

Poch després d' un cop d' Estat
—un dels molts qu' havém tingut—
va presentarse un perdut
á un funcionari elevat.

—Destinim una vacant
a mi que tot sol y vern
he fet armas pel govern.
—Armas vostè?... ¿cóm y quan?
Y donantse un cert fumillo
li respongué molt formal:
—He pintat l' escut real
pe 'l rótul d' un estanquillo.

Sorprés y espantat més bè
un crach, en un cementiri
de veure que miri hent miri
per tot troba R. I. P.
esclama:—Va haberni un tip
de la epidemia passada,
¡si 'n tè de gent enterrada
la familia d'aquest Rip!

Després del pronunciament,
—la Gloriosa que 's diu ara—
tingueren forsosament
Je desocupá 'l convent
las monjas de Santa Clara.
Y un vell d' aquets de veynat
que per poch se preocupan,
esclamava esgarrifat:
—¡A quin temps hems hem arrivat!
Fins las monjas desocupant!

E. E.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d'insertarse 'l
ciudadans Caixalet, Herodes y Pilat y Pere Piu.

Las demás etc. etc.
Ciudadans R. F. y G. No hi ha res que fassa per nosaltres.
—Teodoro Rodom, Lo geroglífich es aprentable.—Desahogat;
Y no de vostè no mes.—Bullia, Un altre dia 'ns n'ocuparem.
—Des de la unitat bu còlica; Dugas cantarellas y la poesia
bé.—Raip; La xarada esta ben combinada; pero molts de
las paraulas que resultan tenen silabas equivocadas.—D.
Tarragona: No estan los temps per aquestas imbertats.—An-
ton dels Ases: L' epigrama y la poesia né, l' arucle, un xich
massa difús y harch eucare que ab alguns tochs ben endavi-
nats.—Caixalet: Hi anirà 'l geroglífich y las preguntas.—Ur-
gelles; pot aprofitarse la combinació de las anagramas; la versi-
ficació nó.—Sipug; lo quento hi anirà —Un obligacionista;
La campana no s' pot ficar en ciertas cosas que no son del seu
género. Ademes hi faltan temps y espay.—Ciudadans dos tés
u in café, Erfay Y. Euriç Xarau Lorenech C. M. F. J. Hi-
dalgo, A. B. Mariano Cloude, Cap de cimbal, Jeanet y Toma-
set. Un fa... etc.: Criat domanat, Un Andaeuense, M. C. Si-
llach. M y Nina del consul; Tenim lo sentiment de partici-
pats hir que lo que 'ns envian no fa per casa, Un altre dia
'ns dotorém mes be, si vostès per la seva past s' hi portan,

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN LO

PENÚLTIM NÚMERO.

1. PROBLEMA ARITMÉTICH: 820 duros.
2. PREGUNTA 1: Los anys.
3. Id. 2: Lo Sicuterat.
4. ANAGRAMA: Nua, Nau, Una.
5. XARADA 1: O-pe-ra-ció.
6. Id. 2: Sur-di-na.
7. ENDAVINALLA: Mirall.
8. GEROGLÍFICH: Any de neu, any de be de Deu.

Han endavinat totas las solucions los ciuta-
dans Estripa cuentos y la Pollita; totas menos la
3 Raip; menos las 2 y 3 J. y M. Caps Verts y un
crach d' Esparraguera; menos las 2 y 8 Viudo
Qués pesat y Sr. M.; las 4, 5, 6, 7 y 8 Dos ru-
mians sense banyas; las 4, 5, 6 y 7 Sipasi; las 6,
7 y 8 Pica latxas; las 4, 5 y 7 J. Llopart, y final-
ment las 3 y 7 Seferino Pastisse y En rival d'
aquest govern.

SOLUCIONS QUE CORRESPONEN AL

NÚMERO DE DISSAPTE DARRER.

1. ANAGRAMA: Alats, Salat, Atlas, A l'ast, Asalt,
Satas, Atlas, Satta.
2. XARADA 1: Fi-lo-me-na.
3. Id. 2: Ma-ri-a-no.
4. ENDAVINALLA: Car-bó.

Han endavinat totas las solucions los ciuta-
dans M. G. Sillac y Raip; las 1 y 3 M., y la 4 no
mes Nina del Consol y dos de l' unitat bucòlica.

TORTURA CEREBRAL.

¡Quina es la santa que may se mou del mitj
de Manresa, Vich, Tortosa y Palamós?

ESTRIPA QUENTOS.

FUC. ONANTS.

.a .a.a.a .a... .a.a
.a.a a .a.a a .a.a.a
y .a.a.a .a.a.a.a
.a.a y .a.a .a .ui.a.a.

UN CAGA.

PREGUNTAS.

1. Quin es lo carrer de Barcelona que 's re-
fresca á sí mateix?
2. Y 'l carrer de la mateixa ciutat que te totas
las silabas sinonimas?

CAIXALET.

XARADA

I.

S' estava en un hu dos tres
prenentne tres dos un dia
dels tots qu' en lo hu hi havia
lo mateix que un hu tres fés.

Val més hu dos aquest hu,
després al duenyó va di,
que tots los lols que hi ha aqui.
—¿Vols dir dos tres?

—De segú.

TAUJANOT.

II.

Total se diu ma muller,
tercera dos ma cusina,
duas quarta una vehina
y dos hu l' oli 'n sol fèr.

UN URGELLÉS.

ENDAVINALLA.

Treume una u y soch molt clá
ab la u re de cla hi ha.
Jo sostinch cosas penjadas
y las tanco de vegadas:
vés si 'm pots endaviná.

BADALONÉS.

GEROGLÍFICH.

VAL

Abril

D

Ken

ó

Papa

II

D .S

DESAHOGAT.

(Las solucions en lo próxim número.)

AVIS.

Causas que no podiam preveurer, farán que
algun de nostres corresponsals no rebin lo nos-
tre periodich avuy ab la puntualitat de costum.
Procurarem que no's repeteixi.
Ara dissimulin.

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR, A TAULFO, 14.

Lopez, editor.—Rambla del Miij, 20